

Ritverslagen juli 2024

Ritverslag 7 juli 2024 – 88 km (verslag Gerhard)

Deelnemers: Arjan en Corné Adriaansen, Jeroen Dronkers, Wim van Duijn, Kees Haas, Gerhard Horstink, René de Nijs, Noël Timmermans, Jos Verswijveren en 4 leden van WTC: Louis, Peter, Eric en Niels.

De eerste zondag van de maand, dus staat de gezamenlijke clubrit met WTC Woensdrecht op het programma. Deze keer hun Tholenrit die hier en daar een ander traject neemt dan wat de Schelderijders doorgaans gewend zijn. Een pittige zuidwester die richting Oesterdam wat tegengas gaf, op de Oesterdam weer mee en dan, buitendijks naar de Zeester, behoorlijk in de weg zit. Smallere fietspaden met paaltjens, gebroken oesterschelpen om te ontwijken en niet te beste benen bij enkelen: dus moest er bij tijd en wijlen getemporeerd worden. René (de N) ging er zelfs even bij zitten om de achtergeblevenen op te wachten, maar dat was wat voorbarig! Het tempo zat er goed in en velen deden hun kopwerk. Sint-Maartensdijk, Stavenisse en Sint-Annaland en dan de brug over naar het West-Brabantse vasteland met de Kladder en Lepelstraat. Precies in die hoek wachtte Louis Kuijlen ons op, maar net verkeerd gegokt wat de route betreft. Louis (K) zag ons pas bij het eindpunt, toepasselijk Non Plus Ultra, al aan het bier.

Het vervolg via de Heide en de Heimolen, langs de Schelde naar Woensdrecht verliep zonder noemenswaardige gebeurtenissen, behalve dan een onverwacht stoplicht op de Langeweg in de laatste kilometers! Tja, tourclubs en stoplichten dat blijft een dingetje. Bijna de hele club denderde door rood, ook al omdat letterlijk in velden en wegen geen tegenligger te zien was. De afsluiting was op het terras van eerder genoemd etablissement, Non Plus Ultra, waar achtereenvolgens Adri (van Loon), Louis én, wonder boven wonder, René (Kuijlen) nog aansloten. De laatste was, wellicht door de opwinding van de voetbalwedstrijd Nederland-Turkije de avond ervoor, wat van slag geraakt en had niemand om 8.15 uur bij het vertrek aangetroffen en was dan maar bij de Ossendrechtse Grensrijders aangesloten. Wat, gezien zijn gloednieuwe Schelderijdersshirt ook voor de nodige consternatie had gezorgd. En ook Kees, in het nieuwe tenue gestoken, wist maar ternauwernood een beschadiging te voorkomen toen hij van de zitbank aftuimelde bij Non Plus Ultra.

Ritverslag 14 juli 2024 – 106 km (verslag Gerhard)

Deelnemers: Arjan en Corné Adriaansen, John Bogaart, Wim van Duijn, Ad Goossens, Kees Haas, Gerhard Horstink, René Kuijlen, René de Nijs, Ludo van Vliet.

De drie nieuwe leden Arjan, Kees en René (K) in het nieuwe pak én een voorstel om een nieuw stuk te rijden om de fietspaden bij Rucphen en Sprundel te ontwijken en zo via een wat meer landelijke route het Liesbos te bereiken. Bovendien zat de wind goed mee in het eerste deel wat voor sommigen dan weer aanleiding is om er nog een extra schep bovenop te doen. Maar eenmaal richting Zevenbergen en daarna weer zuidwestelijk terug naar Hoogerheide wordt het dan behoorlijk pittig. De suggestie om het stuk langs de Roode Vaart naar het industriegebied van Moerdijk wegens wegwerkzaamheden te vermijden werd opgevolgd en koersten we direct naar Klundert. Tot zover alles volgens plan, zei het dat de wind behoorlijk op kop kwam te staan. Of het vermoeidheid was dat de diverse Garmin's niet goed uitgelezen werden of niet zullen we niet weten, maar in plaats van bij de brug bij Stampersgat te belanden reden we onbedoeld nog een extra stuk via Standdaarbuiten. Een plots opduikende auto in een blinde bocht zorgde ook nog voor flink remmen en een lichte 'aanvaring' met gelukkig slechts enkele krassen op de velg tot

gevolg. Een flinke 'werkendag' zo de Vlamingen zeggen en dan vooral voor de 5 tot 6 overgebleven koprijders; de anderen bleven wat puffend in het wiel. Maar gelukkig is daar aan het eind van de rit het terras van Boulevard waar al snel troostrijke dranken geserveerd werden!

Ritverslag 21 juli 2024 – 97 km (verslag Mark)

Deelnemers: Arjan Adriaansen, John Bogaart, Kees Haas, Mark Heijmans, Gerhard Horstink, René de Nijs, Piet Verboven en Ludo van Vliet.

Er werd regen voorspeld. Maar waar en wanneer: daar waren de deskundigen het niet over eens. Het begon 's ochtends al: Piet was nat na een extra lusje en Kees en John kwamen uit BoZ ook niet droog over. Dus de reguliere rit richting Stampersgat rijden, of Zeeland in? Nu een analyse toch maar met meerderheid van stemmen besloten de normale rit te rijden. Helaas.....toch een paar buitjes. Het ritje zelf was niet zo schokkend. Nispen, Schijf en Hoeven en dan over Kruisland en Moerstraten terug. En uiteraard de finale met het befaamde drieluik van Vossenweg, Rijzendeweg en Scheldeweg. Van tevoren had iedereen zijn kopbeurten gedaan en werd er lekker doorgedraaid. Kees had goede benen, ondanks dat hij samen met Arjan en Corné de vorige dag toch ruim 130 km rondje Zeelandbrug in de benen had. Bij serieuze temperaturen. Zou dit bij Corné wel in de benen geslagen zijn, hij was er deze zondag immers niet bij?

De finale startte op de Rijzendeweg, wie er precies aanging heb ik niet kunnen zien, ik moest al scheel kijken om te kunnen volgen. Maar met een groepje van o.a. Piet, Arjan, Ludo, René en Mark gingen we over de Nederheide. Ludo was zijn sprint al aan het voorbereiden, maar toen....viel zijn bidon uit de houder achterop. Waar is de tijd gebleven van stalen bidonhouders die je zelf kan verbuigen als de zaak wat te los zat? Zoals het een echte finale betaamt werd er in deze volle strijd niet gewacht. Piet trok vol door met Arjan in zijn wiel. Op de Scheldeweg ging Arjan erop en erover. Piet bolde rustig uit en Mark en René deden iets wat op een sprint moest lijken voor de tweede en derde plek. Bij de Boulevard kwam alles weer samen. En daar hadden we veel geluk. Piet was namelijk precies deze dag jarig en gaf maar liefst twee rondjes. Dus die smaakten extra goed, of het nog lang onrustig bleef durf ik niet te zeggen, ik was op tijd weg!

Ritverslag 28 juli 2024 – Zeven Heerlijkheden Route – 106 km (verslag Gerhard)

Deelnemers: Arjan en Corné Adriaansen, John Bogaart, Wim van Duijn, Ad Goossens, Kees Haas, Gerhard Horstink, René de Nijs, Noël Timmermans, Jos Verswijveren en Ludo van Vliet.

De "Zeven Heerlijkheden" verwijzen naar grondgebieden die aan machtige landsheren toebehoorden, in dit geval in West-Brabant. Die tijd, van de 14e tot einde 18e eeuw, ligt inmiddels ver achter ons, maar een fraaie route voor motorrijders is blijven bestaan langs het Zuidkwartier (gemeente Woensdrecht), de grensstreek richting Schijf en vandaar noordwaarts naar Oudenbosch, Heiningen, Dinteloord en terug via Steenbergen en Wouw. De Schelderijders hebben deze route al vele decennia eenmaal per jaar in hun routeboek staan. Onder eindelijk fantastische zomerse omstandigheden, weinig wind, veel zon, reden 11 leden deze meer dan 100 kilometer lange tocht. Een 12e lid, Louis Kuijlen, was ons tegemoet gereden, maar had ons jammerlijk gemist doordat onbedoeld Moerstraten werd aangedaan. Veel koprijders, veel wisselingen aan kop, dus een mooi tempo van boven de 30 km/u. Geen finale met demarrages, maar een strak tempo richting Boulevard bracht ons koel bier, chocomel én een rondje van Wim wegens verjaardag en meer feestelijke zaken zoals zicht op pensioen. Verder geen bijzonderheden op enige opwinding na over een concert van Django Wagner later die middag in het dorp.